

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Ing. V. D.**, JUDr. Ivou Petrovou, advokátkou se sídlem advokátní kanceláře v Brně, Skopalíkova 11, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, ze dne 6. 10. 2011, č.j. **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná má povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení 1.600,- Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Ivy Petrové, advokátky, advokátní kancelář se sídlem v Brně, Skopalíkova 11.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutím žalované ze dne 12. 8. 2011 bylo rozhodnuto ve věci žádosti o invalidní důchod žalobce, že podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů se žalobci od 3. 6. 2001 přiznává invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně. Invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně činí 5.815,- Kč měsíčně.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal v zákonné lhůtě námitky a žalovaná rozhodla Rozhodnutím č.j. dne 6. 10. 2011 tak, že námitky byly zamítnuty a rozhodnutí ČSSZ ze dne 12. 8. 2011 bylo potvrzeno.

Žalobce nesouhlasí s rozhodnutím ČSSZ, a proto podává žalobu.

Uvedl, že i když bude žalobce vycházet z původního výpočtu, který byl v rozhodnutí žalované, objevily se v tomto výpočtu zásadní chyby. Po jeho opravě, která je uvedena v žalobě (podrobná tabulka v bodě II. žaloby), vycházel důchod na 8.984,- Kč měsíčně.

Žalobce však nesouhlasí s tím, že součástí vyloučené doby nebylo 58 dní 6. ročníku studia po době dovršení 18 let, neboť již v této době bylo platné, že se do vyloučené doby započítávalo 6 let studia.

Dále žalobce nesouhlasí s tím, že do vyloučené doby nebylo započítáno 28 dní, kdy byl nemocen. Pokud obě tyto doby se započtou do vyloučené doby, vychází důchod na částku 9.362,- Kč. Výpočet pak žalobce uvedl v následující tabulce v žalobě.

Žalobce dále uvedl, že požádal o prominutí krácení dopočtené doby pojištění, kdy z důvodu svého špatného zdravotního stavu v období od 27. 2. 2004 do 2. 1. 2007 nebyl schopen navštívit lékaře a nechat si vystavit pracovní neschopnost. Žalovaná mu v tomto směru nevyhověla. V případě, že by došlo k prominutí, dopočtená doba pojištění by činila 43 let a v souladu s § 34 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. by procentní výměra činila 64,5 % z částky 14.859,- Kč a důchod by tak činil 11.814,- Kč. Nebylo přihlédnuto k tomu, že žalobce trpěl paranoidní schizofrenií a tato nemoc ho zcela omezovala. Touto nemocí žalobce trpí již od roku 2000, několikrát se léčil a je také důvodem k přiznání invalidního důchodu, kdy se u žalobce jedná o invaliditu 3. stupně. Žalobce nebyl schopen se ovládat, vyhýbal se léčení, což byla zřejmě chyba, ale toto žalobce nemohl ovlivnit.

Invalidní důchod mu byl přiznán v naprosto minimální výši, nebylo zohledněno to, že žalobce nebyl schopen vykonávat jakoukoliv pracovní aktivitu. V posudku o invaliditě ze dne 24. 6. 2011 je uvedeno, že došlo k poklesu jeho pracovní schopnosti nejméně o 70 %.

Za takové situace není možné, aby žalobce sehnal zaměstnání a částka 5.815,- Kč měsíčně nepokryje ani náklady spojené s bydlením. S ohledem na shora uvedené skutečnosti navrhoval, aby rozhodnutí ČSSZ ze dne 12. 8. 2011 a rozhodnutí téhož orgánu ze dne 6. 10. 2011 byla zrušena a věc vrácena žalované k novému řízení a rozhodnutí.

Domáhal se také toho, aby soud zavázal žalovanou žalobci uhradit náklady řízení.

Žalovaná se k žalobě písemně vyjádřila, když uvedla, že přezkoumala výpočet žalobcova invalidního důchodu pro invaliditu 3. stupně a zjistila, že skutečně doba studia žalobce v období od 1. 1. 2004 do 27. 2. 2004 v rozsahu 58 dní nebyla jako náhradní doba pojištění vyloučena, čímž došlo ze strany žalované k pochybení. Následně žalovaná provedla nový výpočet žalobcova invalidního důchodu pro invaliditu 3. stupně a nová výše po vyloučení výše uvedených 58 dnů náhradní doby pojištění činí 5.862,- Kč měsíčně (od 01/2012 5.961,- Kč měsíčně). Nové rozhodnutí zatím žalovaná nevydala, ale součástí dávkového spisu žalobce, který žalovaná postupuje společně s vyjádřením Krajskému soudu v Brně, je nový výpočet žalobcova invalidního důchodu pro invaliditu 3. stupně včetně

nového osobního listu důchodového pojištění ze dne 14. 2. 2012, kde je patrné nové zhodnocení výše uvedené doby.

Ve vyjádření pak uvedeno, že žalobce dále nesouhlasí s tím, že do vyloučené doby nebylo započítáno 28 dní, kdy byl žalobce nemocen. K tomu žalovaná uvedla, že z žaloby není patrné, o jakou dobu nemoci žalobce se jedná, neboť ji žalobce nijak blíže v žalobě nespecifikuje. Žalovaná tedy nemůže provést šetření, zda byla žalobcova doba nemoci hodnocena správně, nebo došlo při jejím hodnocení ze strany žalované k nějakému pochybení.

Dále žalobce v žalobě uvádí, že požádal o prominutí krácení dopočtené doby pojištění, kdy z důvodu svého špatného zdravotního stavu v době od 27. 2. 2004 do 2. 1. 2007 nebyl schopen navštívit lékaře a nechat si vystavit pracovní neschopnost. K tomu žalovaná uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobce v období od 28. 2. 2004 do 1. 1. 2007 nebyl důchodově pojištěn, nelze tuto dobu pro účely nároku na invalidní důchod nijak hodnotit. Institut prominutí dopočtené doby není v platné právní úpravě zakotven, tudíž žalovaná nemohla žádosti žalobce vyhovět.

Dále žalobce v žalobě uvádí, že mu byl invalidní důchod vyměřen v naprosto minimální výši, že nebylo zohledněno, že není schopen vykonávat jakoukoliv pracovní aktivitu a částka 5.815,- Kč měsíčně nepokryje ani náklady spojené s bydlením. K tomu žalovaná uvedla, že zákonná úprava, která stanovuje způsob výpočtu výše invalidního důchodu nezohledňuje konkrétní finanční situaci žadatele o dávku a žalovaná má povinnost postupovat výhradně dle platné právní úpravy a není oprávněná ukazatel finanční situace do výpočtu nikterak promítat.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem ponechává rozhodnutí na úvaze Krajského soudu v Brně.

Z dávkového spisu bylo zjištěno, že dne 12. 8. 2011 ČSSZ vydala rozhodnutí, dle něhož žalobci dle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, přiznala od 3. 6. 2011 invalidní důchod pro invaliditu 3. stupně ve výši 5.815,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí je pak mj. uvedeno, že procentní výměra za 32 roků pojištění činí 48 % VPZ, tj. 3.585,- Kč měsíčně a základní výměra důchodu činí 2.230,- Kč měsíčně. Součástí rozhodnutí byl i osobní list důchodového pojištění.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal včas námitky, nesouhlasí s výpočtem a výší důchodu a žádal o jeho přepočtení. Nesouhlasí s výší osobního vyměřovacího základu, který byl zjišťován od roku 1999 a nikoliv od 28. 2. 1998, kdy dosáhl věku 18 let. Dále zpochybnil celkovou dopočtenou dobu, která je dle jeho názoru uvedena v nesprávné výměře, a zohlednění doby studia, které bylo plně kryto pojištěním a mělo být dle jeho názoru započteno v plné výši. Dopočtená doba je dle výpočtu účastníka řízení 43 let a vyměřovací základ činí 20.241,99 Kč. Dále sdělil, že v období od 27. 2. 2004 do 2. 1. 2007 nebyl pojištěn, neboť vzhledem ke své vážné nemoci, kdy práce nebyl schopen, se nepřihlásil na úřad práce a žádal o prominutí této doby. Invalidní důchod ve výši 5.815,- Kč, který mu byl přiznán, považuje za minimální, přičemž není schopen on sám vykonávat jakoukoliv pracovní aktivitu, a to vzhledem k poklesu jeho pracovní schopnosti nejméně o 70 %.

ČSSZ rozhodnutím ze dne 6. 10. 2011 námitky žalobce zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 12. 8. 2011 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí je pak uveden postup při výpočtu výše invalidního důchodu žalobce, je citován postup, z kterých zákonných ustanovení zákona č.

155/1995 Sb. žalovaná při výpočtu vycházela a v závěru je uvedeno, že k námitkám účastníka řízení, ve kterých nesouhlasí s výší invalidního důchodu, uvedla, že invalidní důchod byl účastníku řízení vyměřen ve správné výši a při jeho zápočtu byla zhodnocena veškerá prokázaná doba pojištění a vyměřovací základ dle doložených evidenčních listů důchodového pojištění. Žádosti účastníka řízení o prominutí doby od 27. 2. 2004 do 2. 1. 2007, která nebyla dobou pojištění, nelze vyhovět. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení v období od 28. 2. 2004 do 1. 1. 2007 nebyl důchodově pojištěn, nelze tuto dobu pro účely nároku na invalidní důchod zohlednit. Dále ČSSZ uvedla, že zákonná úprava, která stanovuje způsob výpočtu výše invalidního důchodu, nezohledňuje konkrétní finanční situaci účastníka řízení, a námitka účastníka řízení, že výše invalidního důchodu nepokryje ani náklady spojené s bydlením, je nedůvodnou.

Žaloba žalobce je zčásti důvodná, a proto soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), rozhodnutí ČSSZ ze dne 6. 10. 2011 zrušil a věc vrací žalované k dalšímu řízení.

Pokud žalobce v žalobě namítá, že součástí vyloučené doby nebylo 58 dní 6. roku studia po době dovršení 18ti let, neboť v uvedené době platilo, že se do vyloučené doby započítává 6 let studia, žalovaná sama ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedla, že skutečně zjistila, že doba studia žalobce v období od 1. 1. 2004 do 27. 2. 2004 v rozsahu 58 dní nebyla jako náhradní doba pojištění vyloučena, čímž došlo ze strany žalované k pochybení při výpočtu výše invalidního důchodu žalobce.

Již z tohoto sdělení žalované je evidentní, že výše invalidního důchodu žalobce nebyla vypočtena z tohoto důvodu správně, proto bylo nutné rozhodnutí žalované zrušit, věc vrátit žalované k dalšímu řízení s tím, že je potřeba postupovat tak, aby náhradní doba pojištění byla vyloučena ve správné výši, neboť to ovlivní výpočet výše invalidního důchodu.

Pokud pak jde o ostatní námitky žalobce, kdy uvádí, že do vyloučené doby nebylo započítáno 28 dní, kdy byl žalobce nemocen, v tomto směru se soud ztotožňuje se stanoviskem žalované vyjádřené v jejím písemném vyjádření k žalobě, a to v tom, že žalovaná neví, o jakou konkrétní dobu se jedná, takže v tomto směru, pokud má žalobce pravdu, bude muset tuto skutečnost žalované prokázat.

Soud však nemůže uložit žalované, neboť by to bylo v rozporu se zákonem, aby žalovaná prominula žalobci krácení doložené doby pojištění, kdy z důvodu svého špatného zdravotního stavu v období od 27. 2. 2004 do 2. 1. 2007 nebyl tento schopen navštívit lékaře a nechat si vystavit pracovní neschopnost.

Z toho, co vyplývá z osobního listu důchodového pojištění žalobce, ale i ze skutečnosti, které žalobce sám v žalobě uvádí, je evidentní, že v období od 27. 2. 2004 do 2. 1. 2007 žalobce nebyl důchodově pojištěn, proto tuto dobu nelze skutečně pro účely nároku na invalidní důchod žádným způsobem zhodnotit, takže žádosti žalobce žalovaná vyhovět nemůže, stejně tak jako přihlídnout k tomu, že stanovená výše invalidního důchodu dle žalobce je v částce, která ani nepokryje náklady spojené s bydlením.

Krajský soud tedy uzavírá takto:

Žalovaná při vydání nového rozhodnutí stanoví správnou dobu, která jako náhradní doba pojištění měla být vyloučena v období od 1. 1. 2004 do 27. 2. 2004, dále pak pokud jde

o další vyloučenou dobu v rozsahu 28 dní, kdy, jak žalobce uvádí, byl nemocen, tuto dobu, vyloučí v případě, že žalobce ji doloží, neboť žalovaná neví, o jaké období se jedná.

Ke zbývajícím dvěma námitkám, týkající se prominutí dopočtené doby pojištění, jež žalobce požaduje, však přihlédnout nelze, neboť v tuto dobu žalobce důchodově pojištěn nebyl a nelze zohlednit ani skutečnost, že vypočtená výše invalidního důchodu se žalobci jeví jako nízká.

Žalovaná tedy znovu vypočítá výši invalidního důchodu žalobce a bude přitom postupovat v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb. tak, aby vypočtená výše invalidního důchodu žalobce odpovídala všem zákonným požadavkům.

Pokud pak jde o náklady řízení, žalobce měl ve věci úspěch, proto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. mu náleží náhrada nákladů řízení, které v jeho případě představují náklady právního zastoupení advokátkou za 2 úkony právní pomoci po 500,- Kč, 2x režijní paušál po 300,- Kč, celkem 1.600,- Kč, a to dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. Neúspěšná žalovaná má povinnost tyto náklady žalobci uhradit.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. června 2012

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová